Hodnocení reprezentace U18 mužů – léto 2026

Realizační tým RD U18:

Hlavní trenér: **Adam Konvalinka**

Asistent trenéra: **Jan Dvořáček**

Asistent trenéra: **Matěj Mach**

Kondiční trenér: **David Bělohlávek**

Fyzioterapeutka: **Aleš Zdražil**

Vedoucí týmu: **Jan Maštálka** a **Filip Luňáček**

Plán přípravy RD U18:

- 5.6. – 8.6. kemp Nymburk
- 11.6. – 14.6. kemp Nymburk
- 18.6. – 21.6. kemp Jeneč + Bulharsko
  - **20.6. a 21.6. – 2 utkání vs. Bulharsko**
- 22.6. – 30.6. individuální příprava
- 1.7. kemp Jeneč
- 2.7. – 6.7. turnaj Portugalsko **(Sangalhos)**
  - 3 utkání – Maďarsko, Portugalsko, Pais Basco
- 9.7. – 12.7. kemp Kutná Hora
- 15.7. – 18.7. – kemp Brno + Maďarsko
  - **17.7. a 18.6. – 2 utkání vs. Maďarsko**
- 21.7. – 2.8. FIBA EUROBASKET U18 Divize B Rijeka/Opatija, Chorvatsko

Nominovaní hráči:

#1	Teodor KAČÍREK	Sršni Sokol Písek
#2	Jakub ŽALUD	CZ Academy
#4	Vavřinec ZÁHOŘÍK	Tygři Praha
#6	Kryštof DAVÍDEK	BA Nymburk
#10	Matěj BUBEN	Joventut Badalona
#12	Jakub CHALOUPKA	USK Praha
#13	Alexandr KROB	Válečníci Děčín
#15	Marek HOUŠKA	Válečníci Děčín
#31	Lukáš SÁDOVSKÝ	USK Praha
#32	Štěpán IDES	Nürnberg Falcons BC GmbH (GER)
#34	Ondřej POSPÍCHAL	Tygři Praha
#77	Samuel NOHEL	UCAM Murcia (ESP)

Průměrné statistiky hráčů z ME:

				SHOTS				REBOUNDS										
#	PLAYERS	GP	MIN	FG	2PT FG	3PT FG	FT	OREB	DREB	REB	AST	PF	TO	STL	BLK	+/-	EFF	PTS
15	Marek Houska	8	30	5.7/11.4 49.5%	3.9/6.8 57.4%	1.8/4.6 37.8%	2.1/3.6 58.6%	1	4	5	7.5	1.9	2.8	1.8	0.3	13.6	19.6	15.1
13	Alexandr Krob	8	24.1	4.7/13.9 33.3%	2.4/5.5 43.2%	2.3/8.4 26.9%	1.5/2.5 60%	0.9	1.4	2.3	2.9	2.8	2.3	2	0	8.9	7.6	13
6	Krystof Davidek	7	21	4/7.7 51.9%	3.6/5.1 69.4%	0.4/2.6 16.7%	1.4/3.4 41.7%	3.7	3.4	7.1	0.7	1.7	1.1	0.9	1.3	15	13	9.9
12	Jakub Chaloupka	8	20.4	2.8/7.4 37.3%	2.3/5.5 40.9%	0.5/1.9 26.7%	1/3 33.3%	1.1	3.5	4.6	1.8	1.8	1.9	0.4	0.3	11	5.5	7
34	Ondrej Pospichal	8	18.6	3/4.6 64.9%	2.5/3.5 71.4%	0.5/1.1 44.4%	0.9/2.1 41.2%	2	3	5	0.9	1	0.6	0	0.9	12.6	10.6	7.4
77	Samuel Nohel	8	17.6	1.9/5 37.5%	0.6/2 31.3%	1.3/3 41.7%	0.5/0.6 80%	0.8	4.4	5.1	0.8	2.3	0.6	0.4	0.3	8.4	8.1	5.5
4	Vavrinec Zahorik	8	17.4	1.4/4.1 33.3%	0.9/1.6 53.8%	0.5/2.5 20%	1.1/1.6 69.2%	0.8	1.3	2	0.3	0.8	0.5	0.8	0	-1	3.6	4.4
10	Matej Buben	8	16.4	1.2/5.4 20.9%	0.8/2.3 33.3%	0.4/3.1 12%	1.9/2.6 71.4%	1.3	2.8	4	1	1.4	1.6	0.5	0.5	0.9	3.9	4.5
2	Jakub Zalud	6	12.7	0.5/3 16.7%	0.5/1.2 42.9%	0/1.8 0%	0.7/0.7 100%	0.5	2.7	3.2	1.5	0.2	1.2	0.5	0	0.2	3.2	1.7
31	Lukas Sadovsky	8	12.5	1.5/2.9 52.2%	1.5/2.4 63.2%	0/0.5 0%	1.5/2.8 54.5%	1.8	2	3.8	0.4	1.6	1	0.8	0	-0.1	5.8	4.5
32	Stepan Ides	6	11.8	2/3.4 60%	2/3.2 63.2%	0/0.2 0%	0.2/1 16.7%	2	1.8	3.8	0.3	1.5	1.5	0.3	0	4	5	4.2
1	Teodor Kacirek	5	10.2	0.6/2 30%	0.2/1 20%	0.4/1 40%	0.4/0.6 66.7%	0.6	1.2	1.8	0.4	1	1	0	0	1.2	1.6	2
Team/Coaches								2.5	1.9	4.4	-	0.1	0.3					
TOTAL			**200**	**27.7/67.4** 41.0%	**19.9/37.9** 52.5%	**7.8/29.5** 26.3%	**12.6/23.5** 53.7%	**17.5**	**31.3**	**48.8**	**17.6**	**16.9**	**15.1**	**7.9**	**3.3**	**71.3**	**83.3**	**75.6**

Hodnocení přípravy a ME:

Mistrovství Evropy U18 Divize B 2026 hodnotím z výsledkového pohledu jako **neúspěšné z hlediska hlavního stanoveného cíle**, kterým byl postup do Divize A. Konečné 4. místo je první nepostupovou pozicí, přičemž tým měl po šesti utkáních velmi dobře rozehraný turnaj a patřil mezi reálné kandidáty na postup. Česko prošlo základní skupinou bez porážky a ve čtvrtfinále zvládlo utkání s Rumunskem. Následné dvě porážky v semifinále s Nizozemskem a v utkání o 3. místo s Belgií znamenaly, že se postupový cíl nepodařilo naplnit.

Současně je potřeba výsledek hodnotit v širším kontextu. Tým během turnaje prokázal výrazný herní potenciál, schopnost hrát týmově, velmi dobrou obrannou disciplínu a zejména v prvních šesti utkáních stabilní výkonnost. Vzhledem k průběhu turnaje proto považuji konečné 4. místo za **výsledek pod možnostmi tohoto družstva**, nikoliv za výsledek, který by znamenal zásadní neúspěch z hlediska předvedené práce nebo dlouhodobého rozvoje hráčů.

Důležitým pozitivem je také skutečnost, že tým dokázal během turnaje vytvořit velmi dobrou vnitřní atmosféru. Hráči přijali své role, tým fungoval jako celek, a i hráči s menší minutáží byli aktivní součástí týmového procesu. Tento aspekt považuji u mládežnické reprezentace za velmi důležitý a za jeden z hlavních pozitivních výstupů celého turnaje.

V základní skupině jsme postupně porazili Island, Portugalsko, Polsko, Ázerbájdžán a následně jsme zvládli také čtvrtfinále proti Rumunsku. Výkonnost týmu v této části turnaje byla velmi dobrá. Dokázali jsme hrát s vysokou intenzitou, sdílet míč a využívat širší rotaci hráčů. Významným prvkem byla také schopnost dostávat se k útočnému doskoku a následně generovat další držení míče.

Z pohledu týmových statistik jsme se v průběhu turnaje pohybovali velmi dobře zejména v nestřeleckých kategoriích. Útočný i celkový doskok byl jednou z našich silných stránek, stejně jako relativně nízký počet ztrát a osobních chyb. Naopak zásadním problémem byla efektivita střelby – zejména střelba za tři body a trestné hody.

Ve vyřazovací fázi se zároveň ukázalo, že proti fyzicky a atleticky vyspělejším soupeřům nejsme schopni udržet stejnou kvalitu hry, kterou jsme předváděli ve skupině. Nizozemsko i Belgie nás dokázaly dostat do situací, ve kterých jsme museli řešit více individuálních soubojů a vytvářet si vlastní zakončení. Právě zde se naplno projevily naše limity.

V semifinále s Nizozemskem jsme se ještě dlouhou dobu drželi v kontaktu a v poločase vedli 39:34. Ve druhém poločase však soupeř postupně převzal kontrolu nad utkáním. Zatímco naše střelba za tři body byla 28,6 %, Nizozemsko mělo 24,2 %, rozdíl tak vznikl především v celkové efektivitě hry a schopnosti vytvářet kvalitní zakončení.

V utkání o třetí místo proti Belgii jsme již nedokázali reagovat na fyzickou a individuální kvalitu soupeře. Belgie si vytvořila rozhodující náskok již v první čtvrtině a utkání následně kontrolovala. Belgický rozehrávač Aaron Ona Embo zaznamenal 26 bodů a 9 asistencí a představoval přesně typ individuálního hráče, který nám v rozhodujících momentech chyběl.

Největší pozitivum našeho útoku představovala schopnost v první části turnaje **sdílet míč a zapojovat více hráčů**. Pokud jsme byli schopni dostat míč do pohybu, využívat situace handoff, pick-and-roll a následné druhotné akce, byli jsme schopni vytvářet si kvalitní střelecké pozice.

S postupem turnaje se však soupeři stále více zaměřovali na naše hlavní iniciátory, především Marka Houšku a Alexandra Kroba. Marek Houška byl nejvýraznějším tvůrcem hry a turnaj zakončil s průměrem **15,1 bodu, 7,5 asistence a efektivitou 19,6**, což potvrzuje jeho význam pro naši ofenzivu.

Problémem bylo, že po eliminaci prvotních akcí jsme neměli dostatek dalších hráčů schopných konzistentně vytvořit výhodu ve hře 1 na 1. Soupeři proto postupně dokázali naši hru zjednodušit a přinutit nás do individuálních řešení.

Za zásadní rozvojovou oblast proto považuji **schopnost hráčů vytvořit si vlastní výhodu a zakončení v situaci 1 na 1**, a to zejména z pozice rozehrávačů a křídel. Nejde pouze o ballhandling, ale o celý proces – změna rychlosti, práce s tělem, čtení obránce, práce s prostorem, zakončení přes kontakt a schopnost rozhodnout situaci bez předem vytvořené výhody.

Obrana byla po většinu turnaje na velmi dobré úrovni. Tým byl schopen držet vysokou intenzitu, komunikovat a poměrně dobře kontrolovat základní principy soupeřovy hry. Významným pozitivem byla také schopnost omezovat ztráty a osobní chyby.

V rozhodujících utkáních se začal projevovat rozdíl v individuální fyzické a atletické připravenosti. Soupeři dokázali více využívat individuální situace, fyzický kontakt a tlak na míč.

Do budoucna proto doporučuji ještě větší důraz na **obranu 1 na 1, fyzickou odolnost při kontaktu a schopnost bránit hráče, kteří dokážou sami vytvářet výhodu**.

Doskok patřil po většinu turnaje mezi naše největší přednosti. Zároveň právě v posledních dvou utkáních došlo k výraznému propadu v této oblasti. Nešlo pouze o techniku box-outu, ale především o **agresivitu, fyzickou odolnost a následnou schopnost míč skutečně udržet**. Soupeři byli v rozhodujících momentech schopni napadat hráče okamžitě po získání míče a několikrát jsme přišli o již získané držení.

Tento problém považuji za kombinaci fyzické únavy, mentálního nastavení a nedostatečně zažitých návyků. Je proto nutné pracovat nejen na samotném doskoku, ale na celém procesu **hit–pursue–secure–outlet**.

Turnaj potvrdil několik velmi zajímavých individuálních potenciálů. **Marek Houška** se zařadil mezi nejvýraznější hráče turnaje z hlediska tvorby hry a jeho průměr 7,5 asistence na utkání byl jedním z nejlepších výkonů šampionátu.

Alexandr Krob představoval důležitý střelecký prvek a společně s Markem Houškou tvořil hlavní osu naší ofenzivy. **Kryštof Davídek** byl pro svou kombinaci velikosti, mobility a schopnosti zapojit se do hry zvenku důležitým prvkem sestavy. Jeho zdravotní komplikace a následná absence v semifinále ovlivnily možnosti rotace, byť samotný výsledek nelze přičítat pouze jeho absenci.

Za největší limit této generace považuji **nedostatek hráčů schopných převzít zodpovědnost v situaci, kdy se týmová struktura rozpadne a soupeř odstraní první možnost útoku**.

Tento problém je nutné řešit dlouhodobě již v klubovém prostředí. Reprezentace může hráčům vytvořit podmínky pro rozvoj, ale nemůže během několika týdnů před ME vytvořit individuální dovednosti, které nebyly dostatečně rozvíjeny v předchozích letech.

Realizační tým velmi dobře zvládl zdravotní stránku turnaje. Přestože jsme v průběhu přípravy i samotného ME řešili několik zdravotních komplikací, hráči byli ve většině případů schopni pokračovat v programu. Velmi pozitivně hodnotím práci obou fyzioterapeutů a kondičních trenérů. Jejich role byla v náročném turnajovém režimu významná nejen z hlediska řešení akutních problémů, ale také regenerace a prevence.

Zároveň se potvrdilo, že pro úspěch na evropské úrovni je nutné dále pracovat na **síle, odolnosti v kontaktu, rychlosti rozhodování pod fyzickým tlakem a schopnosti udržet výkon ve třech utkáních během krátkého časového období**.

Jedním z klíčových témat turnaje byla mentální stránka výkonu. Po velmi dobrém vstupu do turnaje a sérii vítězství se zvýšila očekávání okolí i samotného týmu. Před vyřazovací fází se začalo výrazně hovořit o postupu do Divize A a o možnosti turnaj vyhrát. Následně jsme ve dvou nejdůležitějších utkáních turnaje nedokázali podat výkon na úrovni předchozích zápasů. Nelze jednoznačně říct, že hlavní příčinou byla psychika. Výkon ovlivnila kombinace fyzické únavy, kvality soupeřů, jejich schopnosti nás takticky přečíst a našich individuálních limitů. Přesto je zřejmé, že **schopnost hrát pod tlakem výsledku a ve chvíli, kdy soupeř výrazně zvýší fyzickou intenzitu, musí být dále rozvíjena**.

Za hlavní pozitivní výstupy turnaje považuji:

- velmi dobré týmové nastavení a soudržnost,
- kvalitní vstup do turnaje a zvládnutí skupinové fáze,
- schopnost sdílet míč a hrát týmově,
- dobrý doskok a relativně nízký počet ztrát a faulů,
- výrazný individuální rozvoj a zkušenost klíčových hráčů,
- velmi kvalitní práci realizačního týmu

Za hlavní nedostatky považuji:

- nízkou střeleckou efektivitu, zejména za tři body a z trestných hodů,
- nedostatek hráčů schopných vytvářet vlastní zakončení,
- problémy proti fyzicky a atleticky vyspělejším soupeřům,
- pokles kvality doskoku a práce s míčem v rozhodujících utkáních,
- závislost ofenzivy na omezeném počtu hlavních tvůrců,
- nedostatečnou schopnost reagovat na změnu způsobu obrany soupeře.

Za nejdůležitější považuji přenést zkušenosti z tohoto ME zpět do dlouhodobé práce s hráči. Prioritou by měl být rozvoj **individuální tvorby hry, ballhandlingu, zakončení z kontaktu, střelby pod tlakem a schopnosti rozhodovat utkání**.

Zároveň je potřeba hledat více příležitostí, ve kterých mladí hráči dostávají skutečnou zodpovědnost. Samotná účast v kvalitnější soutěži nebo trénink s dospělými automaticky neznamená rozvoj. Pro hráče je zásadní, aby se dostávali do situací, kdy musí nést odpovědnost, dělat rozhodnutí a řešit vyrovnané koncovky.

Z pohledu celého systému je proto důležité podporovat prostředí, ve kterém mají talentovaní hráči dostatek prostoru nejen „být součástí“ kvalitního týmu, ale **být jeho klíčovými hráči a nést odpovědnost za výsledek**.

Konečné **4. místo nelze hodnotit jako splnění sportovního cíle**, protože postup do Divize A byl jednoznačně stanoveným cílem a ten se nepodařilo realizovat. Současně však považuji za důležité zdůraznit, že tým v průběhu turnaje prokázal značný potenciál a jeho cesta turnajem měla řadu velmi pozitivních momentů.

Výsledný rozdíl mezi 4. místem a postupem nebyl v celkové kvalitě týmu propastný. Rozhodující byl především výkon v posledních dvou utkáních, kde jsme narazili na soupeře schopné výrazněji využít naše individuální limity. Právě tato konfrontace je zároveň nejcennější zpětnou vazbou pro další práci.

Z pohledu dlouhodobého rozvoje hráčů proto turnaj hodnotím jako **cennou zkušenost s řadou pozitivních výstupů, ale zároveň jako jasný signál oblastí, ve kterých musíme jako český basketbal pokračovat v systematické práci**.

Hlavním úkolem do dalšího období je především vychovávat více hráčů schopných samostatně vytvářet výhodu, rozhodovat utkání a odolávat fyzickému i mentálnímu tlaku na nejvyšší evropské úrovni.

Významným aspektem hodnocení tohoto mistrovství je také skutečnost, že se jedná o generaci, která bude v následujícím roce tvořit významnou část reprezentačního týmu pro **domácí mistrovství světa hráčů do 19 let v roce 2027**. Zkušenosti získané na letošním ME U18 proto nelze vnímat pouze optikou aktuálního výsledku, ale také jako důležitou součást přípravy na vrcholný turnaj následujícího reprezentačního cyklu.

Pro tuto skupinu představovalo ME U18 další významnou zkušenost s tlakem vyřazovací fáze a zároveň přímou konfrontaci s hráči, kteří již nyní disponují vysokou úrovní individuální kvality, fyzické připravenosti a schopnosti rozhodovat utkání. Právě utkání proti Nizozemsku a Belgii velmi přesně ukázala oblasti, ve kterých se musí jednotliví hráči během následujícího roku posunout.

Pozitivní je, že základ týmu pro MS U19 již nyní vykazuje řadu velmi dobrých předpokladů. Hráči získali zkušenost s rolí klíčových reprezentantů, odpovědností za výsledek, specifickým turnajovým režimem i s utkáními pod výrazným výsledkovým tlakem. Zároveň se ukázalo, že pro úspěch na MS U19 bude nezbytné rozšířit počet hráčů schopných fungovat na vysoké úrovni proti nejlepším světovým soupeřům.

Následující reprezentační rok proto považuji za **zásadní rozvojové období celé generace**. Prioritou by měla být systematická práce s hráči, kteří mají potenciál být součástí týmu pro domácí MS U19. Důraz by měl být kladen zejména na individuální tvorbu hry, střelbu pod tlakem, fyzickou připravenost, obranu 1 na 1 a schopnost převzít zodpovědnost v rozhodujících momentech utkání. Očekávání spojená s domácím šampionátem budou výrazně vyšší než v případě běžného evropského šampionátu a hráči se budou muset připravit nejen na sportovní kvalitu soupeřů, ale také na prostředí, tlak domácího publika a zvýšenou pozornost médií i veřejnosti.

Z tohoto pohledu je letošní ME velmi cennou zpětnou vazbou. **Konečné 4. místo by proto nemělo být vnímáno jako konečný výsledek této generace, ale jako jeden z důležitých mezníků na cestě k domácímu MS U19.**

Pro následující období proto doporučuji maximálně využít kontinuitu této skupiny a ve spolupráci s klubovými trenéry nastavit individuální rozvojové priority jednotlivých hráčů. Cílem by mělo být, aby se hráči, kteří na letošním ME získali zkušenost s klíčovými reprezentačními rolemi, během následující sezony posunuli z úrovně **„potenciálního reprezentanta“ na úroveň hráče schopného pravidelně ovlivňovat utkání proti evropské špičce**. Právě schopnost tohoto posunu bude podle mého názoru jedním z hlavních faktorů, který rozhodne o konkurenceschopnosti českého týmu na domácím MS U19 2027.

Na závěr bych chtěl poděkovat celému realizačnímu týmu za práci, nasazení a profesionalitu během celé přípravy i samotného mistrovství Evropy. Výsledný výkon týmu není pouze výsledkem práce trenérů, ale společného úsilí všech lidí, kteří se na fungování družstva podíleli.

Přestože se nám nepodařilo splnit hlavní sportovní cíl v podobě postupu do Divize A, celý realizační tým odvedl maximum pro to, aby se hráči nejen připravili na samotný turnaj, ale zároveň získali zkušenosti a návyky, které mohou využít v další fázi své basketbalové kariéry. Za tuto práci patří všem členům realizačního týmu velké poděkování.

V Praze dne 6.9.2026

Ing. Adam Konvalinka, Ph.D.